

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 226

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΝΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1883.

Ἡ εὐεργετικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἀπεφάσισεν οὐδένα κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας νάφησῃ ἀμεταμόρφωτον. Ἐκτὸς τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν, αἰτινες καταβάλλονται πρὸς ἐπικράτησιν ἐν ταῖς ἐκτεταμέναις δημοτικαῖς ἐκλογαῖς, οἱ κλάδοι ὅλοι τῆς ὑπηρεσίας καταπαύσεως μεταρρυθμίζονται. Ὁ ὑπουργὸς ἰδίως τῆς παιδείας ἐπιδεικνύει ἐντιμότητα πρὸς ἐπιμελίαν καὶ μεγαλεπίβολον ἐπιμονὴν πρῶτον πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν τῇ ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ἀρτισυστάτῳ φρενοκομίῳ τοῦ Δαφνίου. Πεποιθὼς ὅτι ἡ παρουσία του ἔχει τὰς θεραπευτικὰς ιδιότητας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου πολλαπλασιάζει τὰς ἐπισκέψεις του μετὰ ἢ ἀνευ συνοδοιπόρων, διαφόρων τμηματαρχῶν τοιοιτοτρόπως κατώρθωσε πρῶτον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν διαίρεσιν ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ, δευτέρον ἐδιχοτόμησε τὴν ἱεράν Σύνοδον καὶ κατέστησε μερίδα μὲν αὐτῆς τῷ ὄντι ἱεράν, ἑτέραν δὲ μερίδα ἀνίερρον εὐρίσκειται δὲ ἤδη εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νάναγγελλῃ προσεχῶς εἰς τὸ κοινὸν ὅτι θὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο πολιτικὰ τμήματα καὶ οἱ ἐν Δαφνίῳ θεραπευόμενοι εὐτυχεῖς πελάται του.

Ἐκ τούτων πάντων ἐξηγεῖται ἡ μεγάλη τοῦ κ. Λομβάρδου παρὰ τῇ ἀρχηγῷ εὐνοία· τοιοῦτοι ὑπουργοὶ εἶνε ἀδάμαντες δυσεῦρετοι καὶ ἀποροῦμεν τί πρῶτον νὰ θαυμάσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ εὐρήματος ἢ τὴν νοημοσύνην τοῦ ἐφευρέτου· τὸ Ἰταλικὸν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ ἐκδοθῇ ὁ κ. Λομβάρδος εἰς 25 πανομοιότυπα ἀντίτυπα ἐν μέσῳ τῶν δόκτων αὐτὸς ἐγκαθιδρυμένος ὡς ὑπερτάτη κεφαλὴ νὰ διευ-

θύνῃ τὴν ἔσω καὶ τὴν ἔξω Ἑλλάδα. Ἡ ἀξία τῶν πολιτευομένων τοῦ λοιποῦ θέλει μετρεῖσθαι κατὰ τὸ πρότυπον, ὑπερδιετύπωσεν ἐπ' ἐσχάτων ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐν τῷ ἑαυτοῦ προσώπῳ. Τῆς λομβαρδιανῆς ταύτης στήλης τὴν ἐσχάτην βαθμίδα, τὴν θέσιν δηλαδὴ τοῦ μηδενός, κατέχει φαίνεται ὁ ἐντιμὸς κ. Καλλιγᾶς· διὰ τοῦτο ἢ ἐν τῇ ὑπουργείῳ συμμετοχῇ του ἀπεδείχθη ἀδύνατος· τοὺς δ' 100 βαθμοὺς πληροστάτους καὶ ἀνεραῖους κατέχει ἡ ἐξοχότης του. Δὲν γνωρίζομεν ποίους βαθμοὺς κατέχουσιν οἱ λοιποὶ ὑπουργοί· ἀλλὰ βεβαίως εἰς τὸν κ. Τρικούπη δὲν δύνανται νάρέσκωσι παρὰ οἱ 100 βαθμοί.

Τοιοῦτο πολιτικὸν σύστημα εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπικρατήσῃ αἰωνίως καὶ ἀτελευτήτως ἐν Ἑλλάδι. Τοῦτο συναισθάνεται καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦτο ἐργάζεται μετ' ἀξιοθαυμάστου ζήλου ὅπως διακωνίσῃ τὴν ἰσχὴν αὐτῆς δημιουργοῦσα δημάρχους καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς νευρόσπαστα τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν δὲ δὲν συγκεντρωθοῦν πάσαι αἱ ἐξουσίαι καὶ πάντα τὰ συμφέροντα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν καὶ διὰ τῶν ὑπουργῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ὀρθοποδήσῃ. Τοῦτο κηρύττει ἡ ἀγγλικὴ ἐπιστήμη καὶ τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐὰν θέλῃ νὰ γείνη μικρὰ Ἀγγλία ὑπὸ . . . μικρὸν Ἀγγλον. X.

ANEMOMAZOMATA

Ἔως τώρα ἐγνωρίζομεν ὅτι ἀπὸ τὴν Δημητσάναν βγαίνουν οἱ Ἑβραεὶ τῆς Ἑλλάδος, διασπειρόμενοι εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὰς νήσους καὶ τὴν Ἀνατολήν· ἀκόμη καὶ διακρινόμενοι διὰ τὸ εὐφυές, τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ ἰδίᾳ τὸ μέγχις ἀπληστίας κερδοσκοπικόν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τώρα

φυτρώουν εκεί και αληθινά και άνθρωποι ως αποδεικνύει ψήφισμα του δημοτικού των συλλογίου, δι' ας, εις ενδειξιν φαίνεται η γνησιότητα των τών προς τόν θένος υπαρεσίας των, αποφοκίσει η άποψη εν τή αίθουση του γυμνασίου των εικών των μαγάλων άνδρών τού έθνους: Γρηγορίου του Ε', Γερμανού των Παλαιών Πατρών, Χαριλάου Τρικούπη και Κ. Λομβάρδου.

Η προσθήκη των τελευταίων δύο τούτων—εργονή μάλιστα μετά την πρό τιος άπονομήν οει: ας παρασώμεν εις τόν πρώτον διά τας διακεκριμένας αυτού προς τόν τόπον υπαρεσίας—είναι εύχριστον σημειόν ότι δεν λείπει εν Έλλάδι η εκτίμησις και προς τούς συγχρόνους μεγάλους άνδρας, πραγμα σπανίως παρατηρούμενον άλλ' αχού: υποθέτομεν δε ότι τή άνωτέρω πολύτιμον δημοτικόν συμβούλιον δεν θά σταματήσει έως έδω άλλα θά πλουτήσει την πινακοθήκην Δημητσάνης και δι' άλλων συγχρόνων, αφού μάλιστα έχει και προχείρους τούτους και συνεπαρχιώτας του μάλιστα, όπως μεταγενέστερος τις ιστορικός επιφωνήσας προσκαλών εις μίμησιν τούς ιδιόκούς του συγχρόνου: «Ούτω τά δημοτικά συμβούλια τού ένδόξου εκάινου καιρού έτίμων την άρετήν.»

Μεταξύ των χαρακτηριστικωτέρων αποδείξεων της τελείας πολιτικής άνταρτροφής, ην πεντηκονταστής ελεύθερος και συνταγματικός βίος παρασκευάσεν ημίν, θά καταλεχθή βεβαίως και τή κοινότατον έκλογικόν τέχνασμα της προτάσεως εν αυτή τη πρωτεύουση υποψηφίου δημάρχου, εν άγνοία αυτού τού ίδιου, δρωνόμου προς άλλον τοιοϋτον, όπως εξαπατηθώσιν εκ της ταύτωνμίας οι άπλούτεροι.

Και μετά την ανακήρυξιν ό εν άγνοία του υποψηφίος, άνθρωπος με φιλήσυχον ήθος, κατά την «Στοάν», να πηγαίη εις τόν κ. Βαμπάν και να προσκλαίεται διά τή άδικον ποδ του έκαμαν, να προσκαλή δε συμβολαιογράφον και δι' επισήμου πράξεως να κηρύσση ότι δεν έχει γνώσιν ότι εινε υποψήφιος, ούτε θέλει να ήνε. Και επί τέλους να καταγγέλλη ως υπαίτιον όλης αυτής της ιστορίας ένα Ρωμαίον συνωμότην, εργαζόμενον παρά τή Δημαρχία!

Ούχ ήττον η ανακήρυξις κατά τόν νόμον έγένητο και ό άξιότιμος κ. Θεμιστοκλής Μελάς, εις έν τή όνομά του έγινεν αίτία τόσης άνογησίας, θάνακασθη και άκων να δεχθή τας ψήφους των συμπολιτών του, αδιάφορον εις ποτον διαμέρισμα της κάλπης του.

Επ' ή και μετά την ανακήρυξιν ήκούσθη ό εξής διάλογος

μεταξύ ενός άρχου κομμάτάρου και ενός πολυασχόλου έκλογέως:

— Πούθι θά ψηφίσης σύ;
— Άμ' μπορώ να φέπτομαι για τίποτα; 'Γώ έχω τούς μαλάδες μου!

Άπόσπασμα άλλης όμιλίας περί δημοτικών:

— Πόσοι είνε οι δήμοι; ελοι—ελοι;
— 365.
'Ο Δεχάτρος καθ' έκυτόν:
— Και 366... όταν τή έτος είνε βίσεκτον!!

Ο παρισινός Gauhois αναγγέλλων τούς άρραβώνας τού κ. Σ. Κουμουνοδούρου βαπτίζει την μνηστήν αυτού δεσποινίδα Έρριέταν Vafiadathy, fille du maire de Lyra.

Υποθέτομεν ότι ημείς θά εμείνα ατίτοι τού λάθους τούτου νομιμάσαντες άλλοτε ένα ήμέτερον εκ Σύρας πρέσβυν Don Esteban duca de Lyra. Άλλως τε δεν είνε και άλογον: ό κ. Βαριαδάκης δήμαρχος της λίρας.

ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Πρός τή παρὸν δὲ, έχουμε για τήν πατρίδα νέα,
για τούς Δημάρχους μοναγά ακούεται μουρμούρα
μά όλα τάλλα εδκόλα μάς έρχονται κι' ώραία,
κι' εβγήκαν τά βρούκοκα, τά βύσσινα, τά μωδρα.

Και σήμερα εις τού άεραίν θά μάς κατατρομάξη
πληθόραμα θαυμάσιον, ποδ στρίβει τή μυαλό!
'Αεροναύτης φοβερός φηλά θά να πετάξη,
και μάς 'στό αερόστατό θά 'μπή κι' ό ΡΙΓΚΟΛΩ.

Έμπρός λοιπόν, ας πρέξουμε εις της Κολώναις πέρα,
κι' έμεις 'στό 'Αερόστατό με άροβιά να 'μπούμε,
και σάν ελθή με τή καλή της έκλογής ή 'μέρα,
άπό τή μισσούρινα 'ατης κάλπης να 'βραθούμε.

ΣΟΥΡ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἐν ἀναδρασμῷ. Εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐτολμῆθη, ἐν μέσῳ ἐκτάκτου συρροῆς, τετράκις ὁ Φάουστ. Καὶ σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ μουσικοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Γουνοῦ, ἐξηγημένου ἐκ τοῦ δραματικοῦ γιγαντογραφήματος τοῦ Γκαίτε, τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπῆγε τόσο κακᾶ. Μόνον ὅτι ἐννοεῖται πάντοτε ὅτι ἡ ἐπιτυχία συγκεντρῶνται εἰς δύο ἢ τρία πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν τὰ περισσότερα χειροκροτήματα ἐπεσπάσατο ἡ ὑποκριθεῖσα τὴν Μαργαρίταν δευτέρα ὑψίφωνος, ἡ συμπαθὴς Μποταρέλλη.

Ἄλλ' ὁ ἀτυχὴς Ροῦϋ-Βλάς ἐσύρθη ἀκαίρως ἐπὶ τῆς σκηνῆς σχεδὸν ἀσπαίρων καὶ κατεσπράχθη ἐν μέσῳ ἀκαταστασίας καὶ συγχύσεως καὶ νευρικῆς ἀγωνίας τῆς κυρίας De Γιουαννί, ἣτις ἐφαλεν ὡς νήσσα, καὶ μόνον ἀπὸ τὸν λάρυγγα τοῦ λαμπροῦ τε νόρου καὶ τοῦ προσφιλοῦς Δεζώρτζιο ἐρρόφησαν τὰ ὦτα τῶν πολυπληθῶν ἀκροατῶν ὀλίγην δροσιά· καὶ ὅλα αὐτὰ ὡς ἐκ τῆς σπουδῆς, μεθ' ἧς ἀνεβιδάσθη τὸ ὄραϊον αὐτὸ μελόδραμα, διὰ τὸ ὅποιον ἐχρειάζετο μελέτη, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν τὸ ἤκουσε τόσοις φοραῖς καὶ τὸ ξέρει, ἐπομένως εἶχε καὶ πλείονας ἀξιώσεις.

Ὅχι ἤττον πιστεύεται ὅτι τὴν ἀβαντίαν αὐτὴν θανάτωσαν μετὰ τὸ παραπάνω οἱ ἀδριον διδόμενοι Πουριτάνοι, εἰς οὓς θὰ λάβουν μέρος πάλιν οἱ τρεῖς τιτλοῦχοι, ὁ De Santis, ὁ De Georgio καὶ ἡ De Γιουαννί, μελετημένη πλέον καλὰ καὶ περιμένονσα πλέον—ὄχι καὶ ἀδέκως—πλήρη τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ.

Εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἀφίκετο, ὀδηγουμένη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρνωτάκη, ἡ Αἰκατερίνη Χοδάρετ... πασσα, ἀγούσα βεβαίως καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν θεωρητικῶν καὶ τηλεβόλων ὑποτίθεται ὅτι θὰ κανονοβολήσῃ τὸν Παράδεισον εἰς ὃν ἔστησαν τὸ ἀρχηγεῖόν των οἱ ἀγαπητοὶ Ταβουλάρηδες.

Τὰ τοῦ Φάληρου ἀκόμη σκοτεινὰ καὶ ἀδέβαια· κατ' ἀρχὰς ἰταλικόν, ἔπειτα ἐχάλασαν ἡ συμφωνίαις καὶ ἐφάνη ὅτι ὑπέφωσκε γαλλικόν, τῶρα δὲ πάλιν ἀναγγέλλεται ὅτι ἐρχεται ἰταλικόν. Ἄλλ' ὁπωσδήποτε ὅ,τι εἶνε νὰ γείνη νὰ γείνη, διότι εἶνε καιρὸς πλέον νὰρχίσουν αἱ Ἀθηναὶ νὰπολαμβάνουν τὸ Φάληρόν των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀγγέλλεται ὅτι καταφθάνουν ἐκ Κων]σταντινουπόλεως οἱ Δεμπλεπιτζηδες εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ὅστις ἔγεινε πλέον ἐφέτος ἡ θεατρικὴ κιβωτὸς τοῦ Νώε, εἰς ὃν οὔτε ἡ θέσις τοῦ γαϊδάρου, ὡς Babby, δὲν ἔμεινε κενή, διότι τὴν κατέχει ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος, καὶ ἐξ ἧς, συμφθεγγομένων ὄλων ὁμοῦ τῶν ἐκεῖ περιχλεισθέντων ὁμογλώσσων καὶ ἀλλογλώσσων θεατρικῶν θηρίων θὰ ἀναπέμπεται καθ' ἐσπέραν καταχθόνιος ἰαχὴ τείνουσα νὰ κατασιγάσῃ ὅλους τοὺς ἄλλους πέριξ θοροῦδους καὶ αὐτὸν τὸν φλοισβὸν τῆς λεκάνης τοῦ Διαμασκηνοῦ.

Καὶ μόνον δὲν θὰ μπορῇ νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἀκούραστον μουσικὴν τοῦ ἵπποδρομίου Δερσέν, ἣν ἐνωτιζόμενος καθ' ἐσπέραν καὶ βλέπων τὰς σιδηρὰς προσπάθειάς ὡς καταβάλλει ὁ διευθυντὴς του, ὅπως προκαλῆ τὸν θαυμασμὸν τῶν ξυλλῶν θεατῶν του, πείθεται ὅτι ὁ Ριγκολῶ ἐχρησιμοποίησε τὸν παρ' αὐτῷ καιρὸν τοῦ διδάξας πρῶτα πρῶτα τὸν αὐθέντην του τὴν σπουδαιότεραν τῶν ἀρετῶν, ἐφ' αἷς διακρίνεται τὸ γένος του.

* *

Εὐχαρίστως ἡμῶς ἀναγγέλλεται ὅτι καὶ τὸ καλὸν τοῦτο θέαμα ἀναμορφοῦται, προστίθεται δὲ εἰς τὸν λόγιον Ριγκολῶ καὶ τὸν ἐπιστήμονα ἵππον τοῦ χορεύει μετὰ καθίσματα, θίασος ἰταλίδων χορευτριῶν.

* *

Ἐν τῷ καφενεῖῳ τῶν Ὀλυμπίων, ἱστορικὴ σκηνή:

Ὁ πελάτης πρὸς τὸ γκαρσόνι:

— Δόσε μου σὲ παρακαλῶ ἕνα σπέρτο.

Τὸ γκαρσόνι: Νὰ πᾶς νὰγοράσῃς!

Ὁ πελάτης ἀγνοῶν τί πρέπει νὰ κάμῃ:

— Μὰ τί καφενεῖον εἶν' αὐτό; Ἔτσι ὀπηρετεῖτε σεῖς ἐδῶ;

Τὸ γκαρσόνι ἀποφθεγματικῶς:

— Ἐδῶ, κύριε, δὲν εἶνε καφενεῖον, εἶνε ἐξοχή!!

TRICK—TRACK.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Α. Ι. Σουτζου εἰς θέσιν «Γλυκόδρουσιν» παρὰ τῆ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρωίαν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων, δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ὁδὸς Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μελά, σημειοῦντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος, ἣν ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομήν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γινήσεται καθ' ἑκάστην πρωίαν περὶ ἑβδῶν ὅσον ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

Τιμὴ τοῦ γάλακτος ὀρίζεται τῆς ἡμισίας ὀκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτά 55, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραγμὴν μίαν καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς δύο.

Ἡ διευθυνσις τοῦ γαλακτοκομεῖου ΓΑΓΚΟΒΡΥΣΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Γ. Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Τὸ φερόμενον τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ τυπογραφεῖον τοῦτο ἐσημέρει κλουτιζόμενον διὰ νέων στοιχείων καὶ τελειοποιούμενον, καθίσταται ἐν τῶν καλλιτέρων τυπογραφικῶν καταστημάτων. Διακρίνουσιν αὐτὸ ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ ταχύτης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ